

את עצמו בצרה ושונאיו דוחקים אותו, אז הנמיך את עצמו, והיה קורא לעצמו עני, קטן לכלם. מה הטעם? משום שלפעמים היה שולט, ולפעמים היה בצרה של שונאיו.

ועם כל זה, הוא שלט עליהם תמיד ולא יכלו לו. ודוד המלך תמיד היה משפיל עצמו לקדוש ברוך הוא, שכל מי שמנמיך עצמו לפני הקדוש ברוך הוא, הוא מזקיף אותו על הכל, ומשום כך התרצה בו הקדוש ברוך הוא בעולם הזה ובעולם הבא. בעולם הזה - שכתוב (ישעיה לז) וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ובעולם הבא - שכתוב (הושע ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים. דוד הוא היה מלך בעולם הזה, ודוד יהיה מלך לעתיד לבא. ועל זה אמר, אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

בא וראה, בשעה שהשמש מחזיר פניו ולא מאיר ללבנה, מעבר אורה (ללבנה) ולא מאירה, ואז היא בעני בכל הצדדים, ונתקדרת ואין לה אור כלל. וכשהשמש חוזר נגדה ומאיר לה, אז פניה מאירות, והיא מתקשטת אליו כנקה שמתקשטת אל הזכר, ואז היא שולטת בשלטון העולם.

ועל זה דוד היה מעטר עצמו באותו גון ממש. לפעמים הוא עני, ולפעמים הוא בעשר ובעשירות הכל, ומשום כך היה אומר צעיר אנכי ונבזה. ועם כל זה - פקדיך לא שכחתי. כמו כן יש לאדם להיות נבזה בעיניו, (ונבזה. ומה אם דוד המלך כר, כל שכן אדם אחר)

נבזה בעיניו, (כ"א ונבזה ומה אי דוד מלכא כר כל שכן כר נש אחרא דאית ליה) לאשפלא גרמה

על שונאיו, הוה קא משבח גרמיה. ובזמנא דחמא גרמיה בעאקו, ושנאוי קא דחקין ליה, פדין מאיך גרמיה, והוה קרי גרמיה מספנא, זעירא לכלא. מאי טעמא. בגין, דהא לזמנין הוה שליט, ולזמנין הוה בעאקו דשנאוי.

ועם כל דא איהו שליט עליהו תדיר, ולא יכילו ליה. ודוד מלפא, תדיר איהו הוה שפיל גרמיה לגבי קדשא בריך הוא, דכל מאן דמאיך גרמיה קמי קדשא בריך הוא, איהו זקיף ליה על כלא. ובגין כך, אתרעי ביה קדשא בריך הוא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. בעלמא דין, דכתיב, (ישעיה לז) וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ובעלמא דאתי, דכתיב, (הושע ג) ובקשו את יי' אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יי' ואל טובו באחרית הימים. דוד איהו הוה מלפא בהאי עלמא, ודוד יהא מלפא לזמנא דאתי. ועל דא אמר, אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

הא חזי, בשעתא דשמשא מהדר אנפוי, ולא נהיר לסיהרא, אתעבר נהורקא (לסיהרא) ולא נהיר, פדין איהי במספנותא בכל סטרין, ואתקדרת, ולית לה נהורא כלל. וכד שמשא אהדר לקבלה, ואנהיר לה, פדין אתנהירת אנפקא, ואתקשטת לגביה, פנוקבא דאתקשטת לגבי דכורא, וכדין איהי שלטא (דף רל"ג ע"א) בשולטנו בעלמא.

ועל דא, דוד הוה מעטר גרמיה, בההוא גוונא ממש. לזמנין איהו מספנא, ולזמנין איהו בעותרא בעתירו דכלא, ובגין כך הוה אמר, צעיר אנכי ונבזה. ועם כל דא, פקודיך לא שכחתי. פגוונא דא, אית ליה לבר נש למיהוי נבזה בעיניו, (כ"א ונבזה ומה אי דוד מלכא כר כל שכן כר נש אחרא דאית ליה)

בכלֹא, לְמַהוּי אִיהוּ מְאֵנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אֲתַרְעֵי בֵיה, וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְכְתִיב, (ישעיה נז) וְאֵת
דְכָא וּשְׁפַל רוּחַ. הַשְׁתָּא אֲנָא אֶפְתַּח בְּרִישָׁא.
פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל מ) וַיָּבֵא אוֹתִי וְהִנֵּה
אִישׁ מֵרְאֵהוּ כְּמֵרְאֵה נְחֻשֶׁת וּפְתִיל
פְּשָׁתִים כִּידוּ וְקִנְהַּ הַמְּדָה וְהוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַר.
הַאִי חָמָא לִיה יְחֻזְקָאֵל, בְּהֵהוּא חִיזוּ דְנִבּוּאָה,
וְהַאִי אִיהוּ אִישׁ, דְּאִיהוּ שְׁלִיחָא כְּאֵינוּן
לְבוּשִׁין.

וְהָכָא לָא אָמַר אֱלָא אִישׁ, וְלָא אָמַר אִישׁ
לְבוּשׁ הַבְּדִים. אֱלָא, בְּשַׁעֲתָא דְעַבִּיד
שְׁלִיחוּתָא לְמַעַבַּד דִּינָא, אוּ לְאַחְזָאָה דִּינָא,
אֶקְרִי לְבוּשׁ הַבְּדִים. וּבְשַׁעֲתָא דְלָא אֲתִי לְהָכִי,
אֲשַׁתְּנִי לְגוּוֹנָא אַחְרָא, כְּפּוּם שְׁלִיחוּתָא, הָכִי
שְׁנֵי חִיזוּ דִילִיָּה בְּאֵינוּן לְבוּשִׁין, וְאֲשַׁתְּנִי
מִלְבוּשִׁין לְלְבוּשִׁין, בְּגִין דְּאִיהוּ תְדִיר בְּסִטְרָא
שְׁמָאֵלָא, וְכַמְּה גּוּוֹנִין אֵינוּן דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּהוּ,
וְכָל אֵינוּן דְּאֲתִיין מְסִטְרִיָּה.

מְרָאֵהוּ כְּמֵרְאֵה נְחֻשֶׁת, הָכָא אֲתַלְבֵּשׁ בְּהֵהוּא
לְבוּשָׁא דְאֵינוּן טוּרֵי נְחֻשֶׁת, דְּאֶקְרוּן
(זכריה ו) הָרִי נְחֻשֶׁת. וְדָא אֵייתִי מְדִידוּ, לְמַעַבַּד
מְשַׁחְתָּא. הַאִי (קִנְהַּ הַמְּדָה) לָאוּ אִיהוּ בּוּצִינָא
דְקַרְדִּינוּתָא דְטָמִיר וְגַנְזִי, אֱלָא מִתְמָן נִפְקַת
הַאִי קִנְהַּ לְתַתָּא, דְּאֲתַגְלִיד מִגּוּ נְהִירוּ
דְּאֲשַׁתְּבִּיק מְבוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, כִּד אֲסַתְלַקַּת
לְעִילָא, וְאֲתַגְלַפַּת גּוּ סְפִירוּ דְנֻצִיץ וְלָא
אֲתִידַע. וְעַל דָּא, הֵהוּא קִנְהַּ הַמְּדָה אִיהוּ
קִימָא בְּמְדִידוּ דְמְשַׁחְתָּא, דְּקִימָא לְתַתָּא.

וְלִזְמַנִּין קִנְהַּ הַמְּדָה, וְלִזְמַנִּין קוּ הַמְּדָה, וְעַל
דָּא פְתִיל וְקִנְהַּ, וְכִלָּא מְשַׁחְתָּא
לְמַעַבַּד מְדִידוּ, (הַתָּם) כֹּל מְדִידוּ דִיחֻזְקָאֵל,
אִיהוּ הָוֵה בְּהֵהוּא קִנְהַּ הַמְּדָה, וּבְעוּבְדָא
דְּמְשַׁפְּנָא כִלָּא הָוֵה כְּקוּ הַמְּדָה.

וְכַאן לָא אָמַר אֱלָא רַק אִישׁ, וְלָא
אָמַר אִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים. אֱלָא
בְּשַׁעֲתָא שְׁעֻשָׁה שְׁלִיחוּתָא לְעֻשׂוֹת
דִּין אוּ לְהִרְאוֹת דִּין - נִקְרָא
לְבוּשׁ הַבְּדִים. וּבְשַׁעֲתָא שְׁלָא כָּא
לְכַף - הַשְׁתַּנָּה לְגוּן אַחַר. כְּפִי
שְׁלִיחוּתוֹ - כְּףָ שׁוֹנְהַּ הַמְּרָאָה
שְׁלוֹ בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים וְהַשְׁתַּנָּה
מִלְבוּשִׁים לְלְבוּשִׁים, מְשׁוּם
שְׁהוּא תְמִיד בְּצַד שְׁמָאֵל, וְכַמְּה
גּוּנִים הֵם שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּהֵם, וְכָל
אוֹתָם שְׁבָאִים מִן הַצַּד שְׁלוֹ.

מְרָאֵהוּ כְּמֵרְאֵה נְחֻשֶׁת, הָכָא אֲתַלְבֵּשׁ בְּהֵהוּא
לְבוּשָׁא דְאֵינוּן טוּרֵי נְחֻשֶׁת, דְּאֶקְרוּן
(זכריה ו) הָרִי נְחֻשֶׁת. וְדָא אֵייתִי מְדִידוּ, לְמַעַבַּד
מְשַׁחְתָּא. הַאִי (קִנְהַּ הַמְּדָה) לָאוּ אִיהוּ בּוּצִינָא
דְקַרְדִּינוּתָא דְטָמִיר וְגַנְזִי, אֱלָא מִתְמָן נִפְקַת
הַאִי קִנְהַּ לְתַתָּא, דְּאֲתַגְלִיד מִגּוּ נְהִירוּ
דְּאֲשַׁתְּבִּיק מְבוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, כִּד אֲסַתְלַקַּת
לְעִילָא, וְאֲתַגְלַפַּת גּוּ סְפִירוּ דְנֻצִיץ וְלָא
אֲתִידַע. וְעַל דָּא, הֵהוּא קִנְהַּ הַמְּדָה אִיהוּ
קִימָא בְּמְדִידוּ דְמְשַׁחְתָּא, דְּקִימָא לְתַתָּא.

וְלִזְמַנִּין קִנְהַּ הַמְּדָה, וְלִזְמַנִּין קוּ הַמְּדָה, וְעַל
דָּא פְתִיל וְקִנְהַּ, וְכִלָּא מְשַׁחְתָּא
לְמַעַבַּד מְדִידוּ, (הַתָּם) כֹּל מְדִידוּ דִיחֻזְקָאֵל,
אִיהוּ הָוֵה בְּהֵהוּא קִנְהַּ הַמְּדָה, וּבְעוּבְדָא
דְּמְשַׁפְּנָא כִלָּא הָוֵה כְּקוּ הַמְּדָה.

וְלִזְמַנִּין קִנְהַּ הַמְּדָה, וְלִזְמַנִּין קוּ הַמְּדָה, וְעַל
דָּא פְתִיל וְקִנְהַּ, וְכִלָּא מְשַׁחְתָּא
לְמַעַבַּד מְדִידוּ, (הַתָּם) כֹּל מְדִידוּ דִיחֻזְקָאֵל,
אִיהוּ הָוֵה בְּהֵהוּא קִנְהַּ הַמְּדָה, וּבְעוּבְדָא
דְּמְשַׁפְּנָא כִלָּא הָוֵה כְּקוּ הַמְּדָה.

בְּמִשְׁכְּנָא, בְּהוּא מְדִידוּ דְלִתְתָא, דְּאִיהוּ קוּ
הַמְדָה, פְּגוּוּנָא דְהוּא פְתִיל, דְכַד
שְרִי לְאַתְפְּשֻטָא, בְּכָל אַמָּה חַד קְשָרָא,
וּבְהוּא מְשַחְתָא מְדִיד, וְאַקְרִי אַמָּה. וּבְגִין
פְּךָ, שְמִנָּה וְעֶשְרִים בְּאַמָּה, דְדָא הוּא אַרְפָא
וּפּוּתִיָא אַרְבַּע בְּאַמָּה, וְלֹא כְתִיב אַרְבַּע אַמּוֹת,
בְּגִין דְאַמָּה מְדִיד לְכָל סְטֵר.

וְהָאִי נְפָקָא, מְרִזָא דְבוּצִינָא דְלַעִילָא, דְמְדִידוּ
דְהָאִי לְתַתָּא מְהָאִי מְדִידוּ דְלַעִילָא
אַשְתַּכַּח. מְדִידוּ דְלִתְתָא זְעִיר, אֶלְף וּחְמִשׁ
מְאָה סְטֵרִין, וְכָל סְטֵרָא וְסְטֵרָא תְרִיסָר אֶלְפֵי
אַמִּין, וְעַל דָּא אַמָּה חַד אֲזִיל בְּכֻלְהוּ, וְהוּא
אַמָּה דְמְדִיד דָּא, אַתְפְּשֻט קוּ מְשַחְתָּא
וְאַתְגְּלִיָּא אַמָּה וּמְדִיד, וְכֵן בְּכָל אֵינוֹן
מְשַחְתִּי. (ס"א תְרִיסָר אֶלְפֵי אַמִּין אַתְפְּשֻט קוּ מְשַחְתָּא וְאַתְגְּלִיָּא אַמָּה
וּמְדִיד וְכֵן בְּכָל אֵינוֹן מְשַחְתִּי וְעַל דָּא אַמָּה חַד אֲזִיל בְּכֻלְהוּ וְהוּא אַמָּה דְמְדִיד
דָּא מְדִיד דָּא).

שְמִנָּה וְעֶשְרִים בְּאַמָּה, אִיהוּ אַרְפָא, דְחַד
אַמָּה, וּפּוּתִיָּה אַרְבַּע בְּהוּא אַמָּה.
אַשְתַּכַּח, אַמָּה חַד דְּאִיהוּ תְלָתִין וּתְרִין
שְלִישִׁים. פְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה מ) וְכָל בְּשַׁלְשׁ
עֶפְרַיִם הָאֶרֶץ, וְאֵינוֹן תְּלָתִין וּתְרִין, לְקַבֵּל תְּלָתִין
וּתְרִין שְבִילִין דְנִפְקִין מְלַעִילָא.

זְכַר אַתְעֵכִיד מְשַחְתָּא דְאַרְפָא בְּהָאִי מְדִידוּ,
אִיהוּ אַרְבַּע סְטֵרִין הוּא אַרְפָא. וְכָל
סְטֵרָא ז' אַמִּין, דְלַהֲכִי סְלֶקֶן אֵינוֹן שְבַעָה
אַמִּין, לְאַרְבַּע סְטֵרִין, בְּרִזָא דְשַׁבַּע, (ס"א וּמִתְחַוִּיָּין)
דְּאֵינוֹן תְּמַנְיָא וְעֶשְרִים דְּאֵינוֹן בְּאַרְפָא, בְּגִין
דְּשַׁבַּע אִיהוּ רִזָא עֲלָאָה בְּכֻלָּא. וְכָל אֵינוֹן
תְּלָתִין וּתְרִין שְבִילִין כְּלִילָן בְּשַׁבַּע, בְּרִזָא
דְשָׁמָא קְדִישָׁא.

וְאִי תִימָא, הָא כְתִיב מְדָה אַחַת לְכָל הִירִיעוֹת.
וְדָאִי מְדָה אַחַת אִיהוּ, אַף עַל גַּב

בְּמִשְׁכְּנָן, בְּאוּתָהּ מְדִידָה שְלִמְטָה,
שְהִיא קוּ הַמְדָה, כְּמוֹ שְאוּתוֹ
הַפְתִּיל, שְכַשְׁמַתְחִיל לְהַתְפַּשֵּׁט,
בְּכָל אַמָּה קְשֵׁר אַחַד, וּבְאוּתָהּ
מְדָה מוֹדֵד, וְנִקְרָא אַמָּה. וּמִשׁוּם
כְּךָ, (שְמוֹת כו) שְמִנָּה וְעֶשְרִים
בְּאַמָּה, שְזָה אַרְבַּע, וְרַחֲב אַרְבַּע
בְּאַמָּה, וְלֹא כְתוּב אַרְבַּע אַמּוֹת,
מִשׁוּם שְאַמָּה הִיָּה מוֹדֵד לְכָל צַד.
וְזָה יוֹצֵא מִסוּד הַמְאֹר הַעֲלִיּוֹן,
שְהַמְדִידָה שֶׁל זֶה לְמִטָּה,
מִהַמְדִידָה הַזֹּאת שְלִמְעֵלָה נִמְצָאת.
הַמְדִידָה שְלִמְטָה קִטְנָה אֶלְף
וּחְמִשׁ מְאוֹת צְדָדִים, וְכָל צַד וְצַד
שְנַיִם עֶשֶׂר אֶלְף אַמּוֹת, וְעַל כֵּן
אַמָּה אַחַת הוֹלֶכֶת בְּכֻלָּן, וְאוּתָהּ
אַמָּה שְזָה מוֹדֵד, מִתְפַּשֵּׁט קוּ
הַמְדָה וְנִתְגַּלִּית עוֹד אַמָּה וּמוֹדֵד,
וְכֵן בְּכָל אוֹתָן מְדִידוֹת. (שְנַיִם עֶשֶׂר
אֶלְף אַמּוֹת מִתְפַּשֵּׁט קוּ הַמְדָה וְנִתְגַּלִּית אַמָּה
וּמוֹדֵד, וְכֵן בְּכָל אוֹתָן מְדִידוֹת, וְעַל זֶה אַמָּה אַחַת
הוֹלֶכֶת בְּכֻלָּם, וְהִיא אַמָּה שְמוֹדֵדֶת זֶה מוֹדֵדֶת
זֶה).

שְמִנָּה וְעֶשְרִים בְּאַמָּה, הוּא אַרְבַּע
שֶׁל אַמָּה אַחַת, וְהִרְחִב אַרְבַּע
בְּאוּתָהּ אַמָּה. נִמְצָא אַמָּה אַחַת
שְהִיא שְלִישִׁים וּשְנַיִם שְלִישִׁים.
כְּמוֹ שְנִנְאָמַר (ישעיה מ) וְכָל בְּשַׁלְשׁ
עֶפְרַיִם הָאֶרֶץ, וְהֵם שְלִישִׁים וּשְנַיִם,
כְּנִגְדֵי שְלִישִׁים וּשְנַיִם שְבִילִים
שְיוֹצֵאִים מְלַמְעֵלָה.

וְכֹאשֶׁר נַעֲשִׂית מְדַת הָאֶרֶץ
בְּמְדִידָה הַזֹּאת, הִיא אַרְבַּעָה צְדָדִים
אוֹתוֹ הָאֶרֶץ. וְכָל צַד שְבַע אַמּוֹת,
שְלֶכֶף עוֹלוֹת אוֹתָן שְבַע אַמּוֹת
לְאַרְבַּעָה צְדָדִים בְּסוּד שֶׁל שְבַע,
(וּמִתְחַוִּיָּים) שְהֵם עֶשְרִים וּשְמוֹנָה
שְהֵם בְּאַרְבַּע, מִשׁוּם שְשַׁבַּע הוּא
סוּד עֲלִיּוֹן בְּכָל. וְכָל אוֹתָם
שְלִישִׁים וּשְנַיִם שְבִילִים כְּלוּלִים
בְּשַׁבַּע, בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְתוּב מְדָה אַחַת
לְכָל הִירִיעוֹת - וְדָאִי שְזוֹ מְדָה
אַחַת, אַף עַל גַּב שְהַתְפַּשֵּׁטָה אַמָּה

דְּאִתְפְּשֵׁט אִמָּה בְּתֵר אִמָּה, וְדָא בְּתֵר דָּא, וְכֻלָּא
בְּרָזָא (ס"א פְּרָזָא) דְּבוּצִינָא דְּלַעִילָא קָא אֲתִיָּא,
לְמַהוּי עֵילָא וְתַתָּא מְשַׁחְתָּא חֲדָא.

וְדָא אִיהוּ מְשַׁחְתָּא דְּאִיהוּ בְּקִדּוּשָׁה יִתִּיר, בְּגִין
דְּאִית מְשַׁחְתָּא אַחְרָא, דְּאִיהִי לְחַפְיָא עַל
דָּא דְּאִיהִי לְגוּ. דְּהָא בְּמְשַׁחְתָּא אַחְרָא דְּחַפְיָא
עַל דָּא, סְלָקָא בְּחוּשְׁבָנָא בְּחוּשְׁבָן תְּלַתִּין
וְאַרְבַּעָה, וְלָגָא בְּחוּשְׁבָן תְּלַתִּין וְתַרִּין (ס"א דְּאִיהִי
לְחַפְיָא עַל דָּא דְּאִיהִי לְגוּ וְסְלָקָא בְּחוּשְׁבָנָא, בְּחוּשְׁבָן ר"ל וְלָגָא בְּחוּשְׁבָן ל"ב)
וְדָא אִיהוּ רָזָא (דף רל"ג ע"ב) דְּחַפְיָא דָּא עַל דָּא,
ל"ב לְגוּ, ד"ל (ל"ב אִיהוּ קְרִימָא לְגוּ, ר"ל אִיהוּ קְרִימָא) לְבַר.

בְּגִין דְּהָא מְשַׁחְתָּא קְדָמָא, דְּאִיהוּ קְדִישָׁא
בְּגוּוּנִין קְדִישִׁין, דְּאִינוּן שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
וְתַכְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי, אֵלִין גּוּוּנִין
קְדִישִׁין, וְכֹל חֲשָׁבָן דִּילִיָּה סְלָקָא לְחוּשְׁבָן
תְּלַתִּין וְתַרִּין. וּמְשַׁחְתָּא תַנְיִנָּא דְּאִיהוּ לְבַר
לְחַפְיָא עַל דָּא, אִיהִי סְלָקָא לְחוּשְׁבָן תְּלַתִּין
וְאַרְבַּעָה. וְדָא אִיהוּ רָזָא דְּכַתִּיב, (תהלים מא) אֲשָׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ. בְּיוֹם
רָעָה מִמֶּשׁ, יִמְלִטְהוּ יְיָ.

רָזָא דְּחוּשְׁבָנָא לְגוּ, דְּאִיהוּ רָזָא תְּלַתִּין וְתַרִּין.
וּבְהָהוּא חֲשָׁבָנָא דְּלְבַר, מַה כְּתִיב, וְעֵשִׂית
יְרִיעוֹת עֲזִים. יְרִיעוֹת עֲזִים, אֲמָאֵי עֲזִים. אֶלָּא
רָזָא דְּגוּוּנָא דִּילִיָּה, לְמִיָּהֵב דּוּכְתָא בְּרָזָא
דְּקוּדְשָׁא, וּבְגִין כֶּף יְרִיעוֹת עֲזִים וְדָאֵי. כְּתִיב
(שיר השירים ו) אֶל גִּנַּת אֶגְזוֹז יִרְדְּתִי וְגוֹ', הָא
אוּקְמוּהָ, אֲבַל מַה אֶגְזוֹז אִית לִיָּה קְלִיפָה,
דְּסַחְרָא וְחַפְיָא עַל מוּחָא, וּמוּחָא לְגוּ, אוּף
הַכִּי בְּכֹל מְלָה דְּקוּדְשָׁא, קְדֻשָׁה לְגוּ, וְסַטְרָא
אַחְרָא לְבַר. וְרָזָא דָּא, (חבקוק א) רָשַׁע מְכַתִּיר אֶת
הַצִּדִּיק. וְעַל דָּא אֶקְרִי אֶגְזוֹז, וְהָא אוּקְמוּהָ.
תָּא חֲזִי, בְּהָהוּא דְּלְבַר, כֹּל מַה דְּאוּסִיף גְּרַע,
וְסִימְנִיָּד פְּרִי הַחֶגֶג, דְּמַתְמַעְטִין וְאַזְלִין.

אחר אמה, וזה אחר זה, והכל
בסוד (מסוד) המאור העליון זה בא,
להיות מעלה ומטה מדה אחת.
וזהו המדה שהיא בקדשה יתרה,
משום שיש מדה אחרת שהיא
לכסות על זו שהיא בפנים. שהרי
במדה אחרת שמכסה על זה עולה
בחשבון לחשבון שלשים
וארבע, ובפנים לחשבון שלשים
ושתיים, (שהיא לכסות על זה שהיא לבפנים
ועולה בחשבון. בחשבון שלשים וארבע. ולבחון
לחשבון שלשים ושתיים) וזהו סוד
שמכסה זה על זה, שלשים
ושתיים לבפנים - שלשים וארבע
(שלשים ושתיים הוא עומד בפנים. שלשים
וארבע הוא עומד בחוץ).

משום שהרי מדה ראשונה, שהיא
קדושה בגונים קדושים, שהם
שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני, אלו גונים קדושים,
וכל חשבוננו עולה לחשבון
שלשים ושתיים. ומדה שנייה,
שהיא לחוץ לכסות על זה, עולה
לחשבון שלשים וארבע, וזהו
סוד הפתוב (תהלים מא) אֲשָׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ
ה'. בְּיוֹם רָעָה מִמֶּשׁ יִמְלִטְהוּ ה'.
סוד החשבון לפנים, שהוא סוד
שלשים ושתיים. ובאותו חשבון
של בחוץ מה כתוב? ועשית
יריעת עזים. יריעת עזים, למה
עזים? אלא הסוד הגון שלו, לתת
מקום בסוד הקדש, ומשום כף
יריעת עזים ודאי. כתוב (שיר ו) אֶל
גִּנַּת אֶגְזוֹז יִרְדְּתִי וְגוֹ', הרי פְּרִשׁוּהָ,
אבל מה אֶגְזוֹז יש לו קְלִיפָה
שִׁמְקִיפָה וּמְכַסָּה אֶת הַמַּח, וְהַמַּח
מִבְּפָנִים, אף כֶּף בְּכֹל דְּבַר שֶׁל
קְדֻשָׁה - הַקְּדֻשָׁה בְּפָנִים, וְהַצִּד
הָאֲחֵר בְּחוּץ. וְסוּד זֶה - (חבקוק א)
רָשַׁע מְכַתִּיר אֶת הַצִּדִּיק. וְעַל כֵּן
נִקְרָא אֶגְזוֹז, וְהִרִי פְּרִשׁוּהָ.
בא וראה, באותו שבחון - כל
מה שמוסיף, גורע. וסימנך פרי